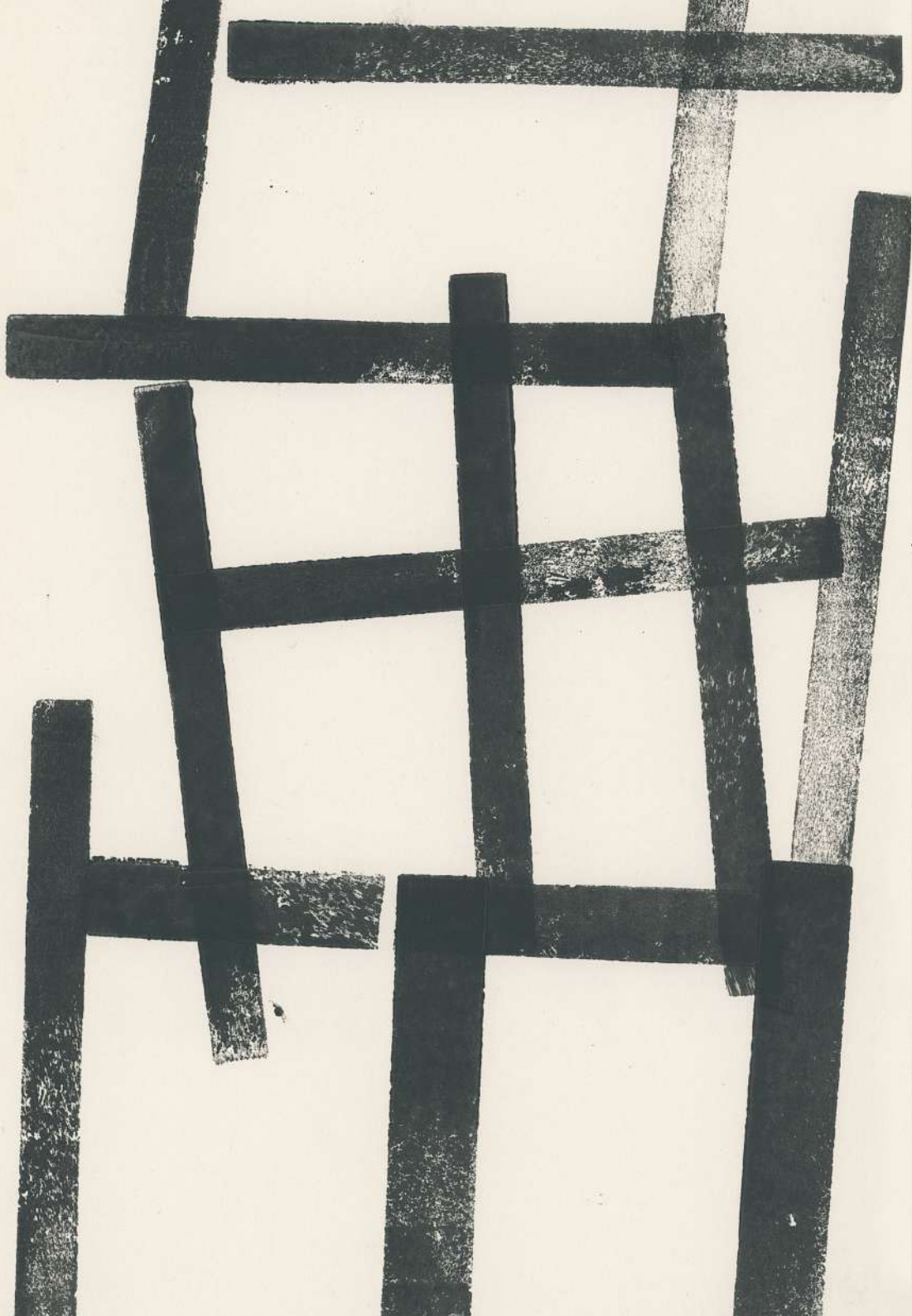

BAUHAUS

Zagrebački krug arhitekture pripada stvaralaštvu kulturne i arhitektonske klime međuratnog razdoblja. Na rad zagrebačkih arhitekata utjecale su konstruktivističke i funkcionalne značajke povijesnih avangardi, osobito sinteza svih umjetnosti i težnja za uređenjem prostora u kojem se svakodnevno boravi ili radi.

Arhitekt Walter Gropius 1919. godine osnovao je Bauhaus gdje je stvoren moderni dizajn. Ideje majstora i profesora utjecale su i na poslijeratnu generaciju zagrebačkih arhitekata koji svoje djelovanje proširuju na interijer i oblikovanje namještaja.

CALDER

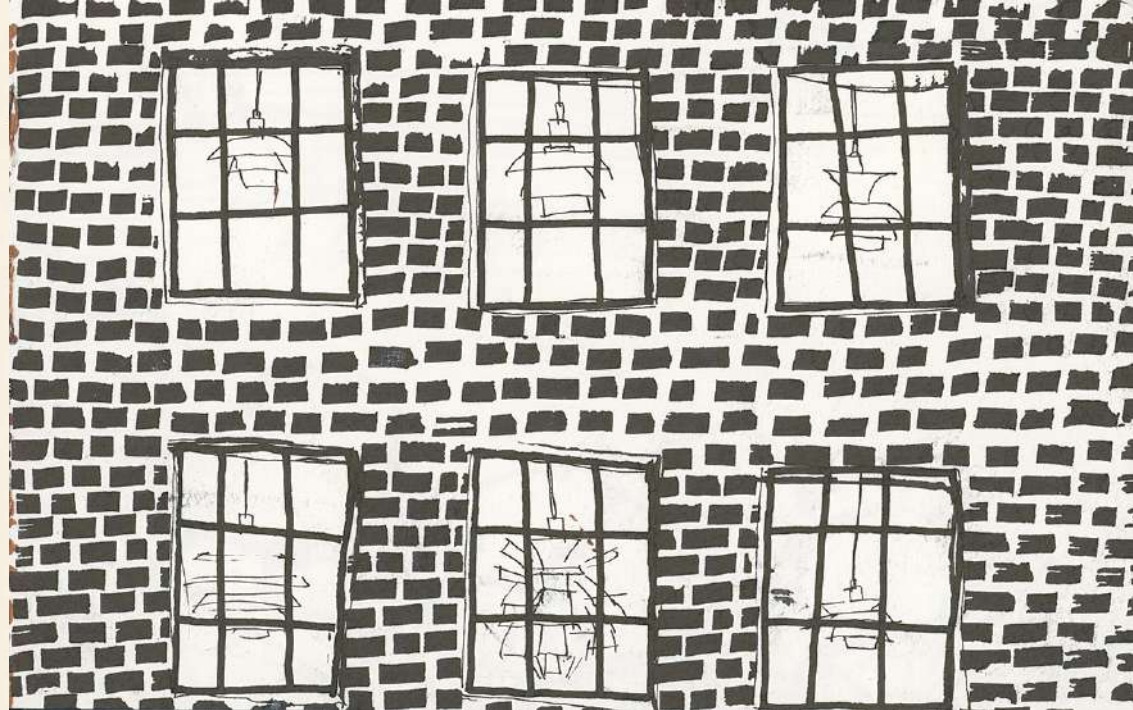
Dizajn arhitekta Bernarda Bernardija mjesto je susreta ortogonalnih linija i slobodnih, lebdećih oblika namještaja koji odražavaju utjecaj apstraktnih skulptora poslijeratnog razdoblja, poput Alexandera Caldera (1898.-1976.).

Krajem 1960. godine Bernardi odlazi na tromjesečni studijski boravak u skandinavske zemlje: Dansku, Finsku i Švedsku gdje se susreće s organskim modernizmom.

1960

Ljepota forme kamena oblutka proizlazi iz oblika, veličine i površine koje poštuju prirodu samog materijala (Hans Wegner).

Poul Henningsen: PH-lampen, proizvodnja: Louis Poulsen & Co., København

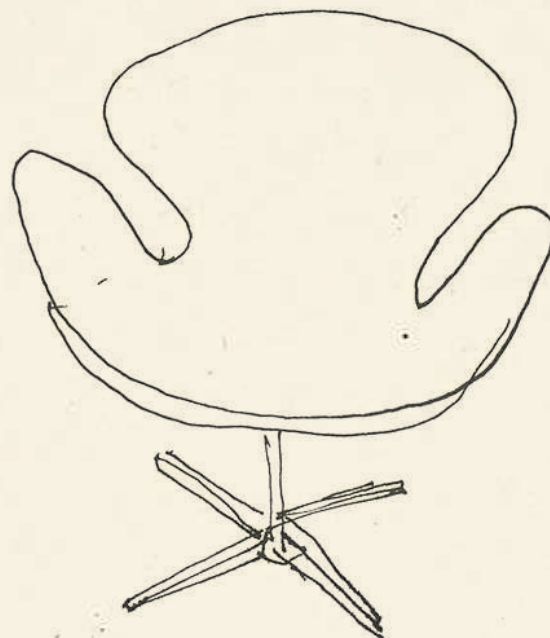

Danski arhitekt Arne Jacobsen oblikovao je 1958. godine tri naslonjača za interijer SAS Royal Hotel u Kopenhagenu:

Ægget (The Egg Chair), Svanen (The Swan Chair)

i Dråben (The Drop Chair).

Udobne, organske forme inspirirane su jednostavnim i funkcionalnim oblicima prirode – jaje, labud, kap vode.

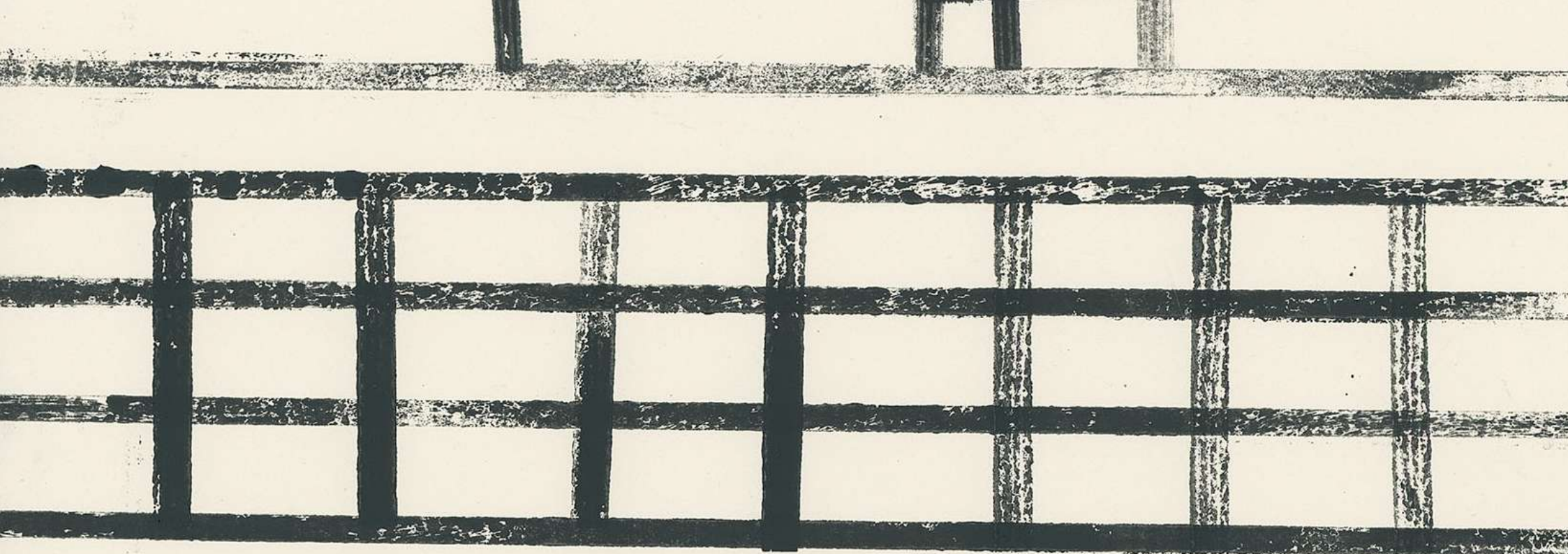

Skulpturalnost noseće konstrukcije u drvu proizlazi iz dubokog razumijevanja toga prirodnog materijala. Ovu je sjedalicu oblikovao Finn Juhl 1944. godine u majstorskoj radionici Niels Voddera.

I Kay Bojesen volio je oblikovati u drvu, u kojemu je stvorio omiljenu igračku danske djece.

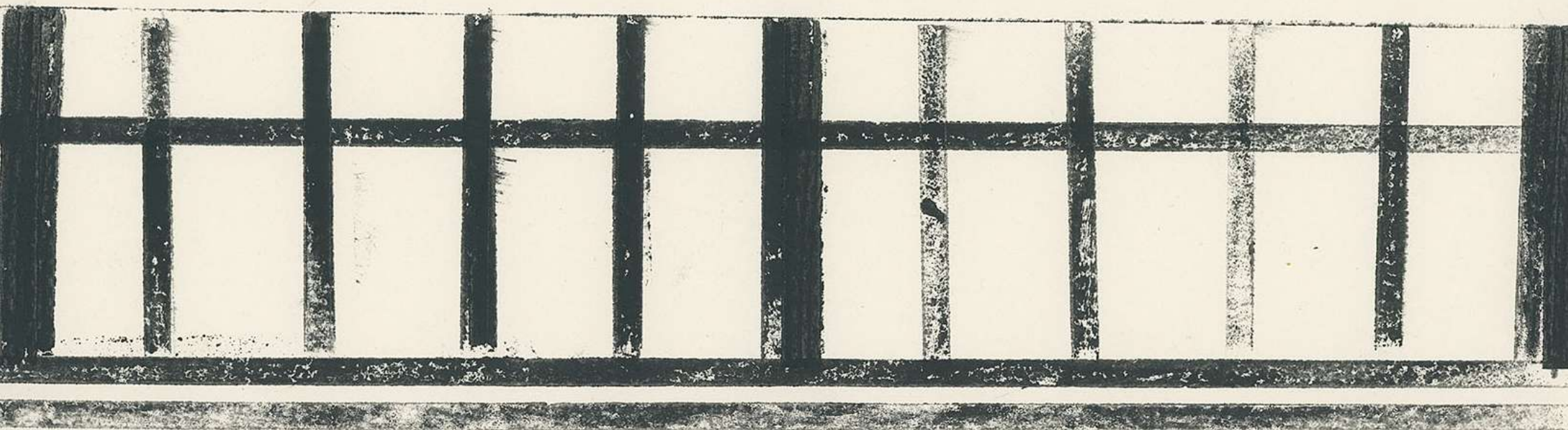
ERRE
DOG NEF
STOL
ONE
GOOD
CHAIR

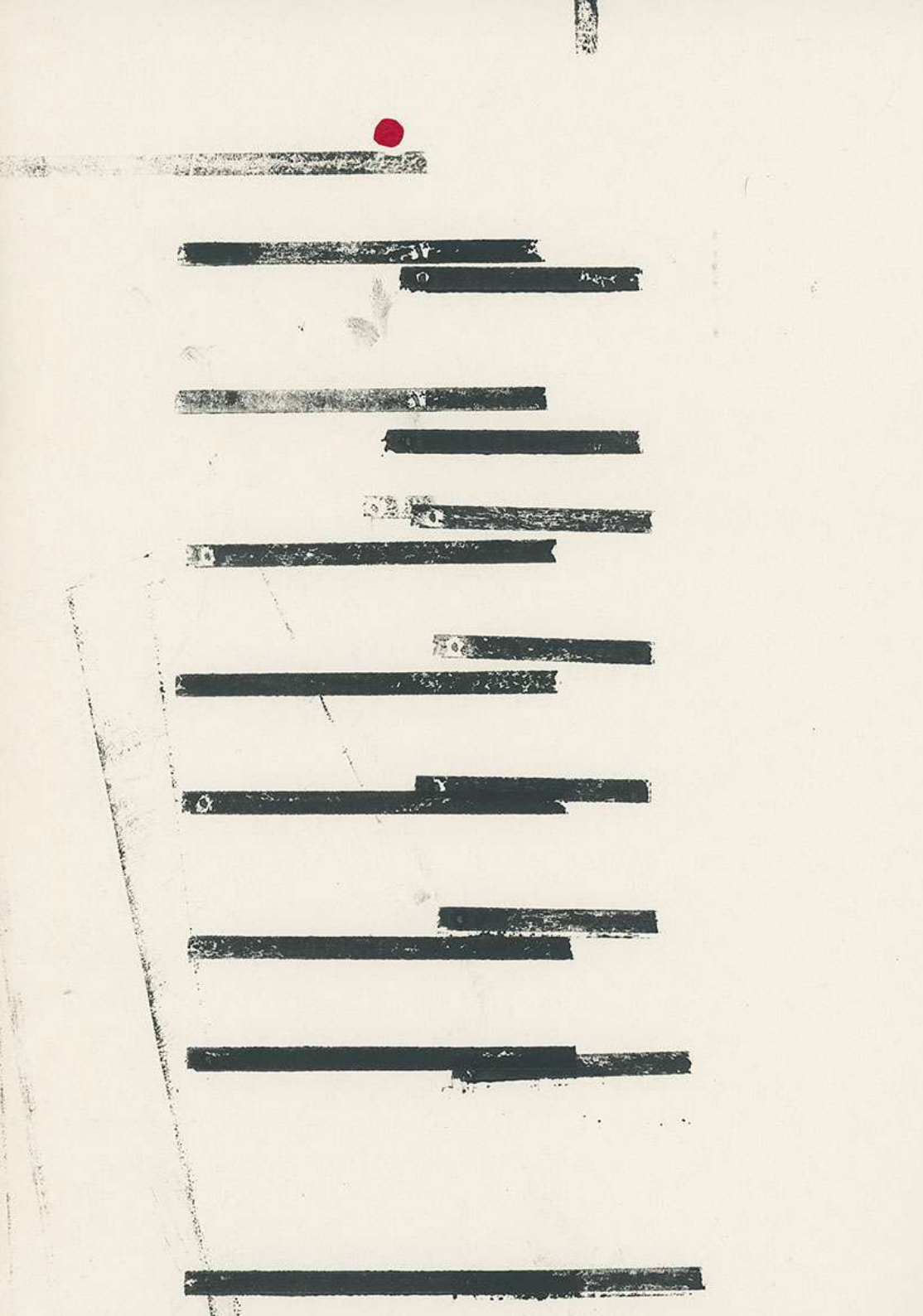
„If only you could design just one good chair in your life...“
Hans Wegner, 1952.

Arhitektonski omotač zgrade arhitekta Radovana Nikšića oblikovan je kao stakleni plašt.

Pročelje je rastvoreno nizanjem prozora koji stvaraju ritam i propuštaju svjetlost kao poveznicu unutrašnjeg i vanjskog prostora.

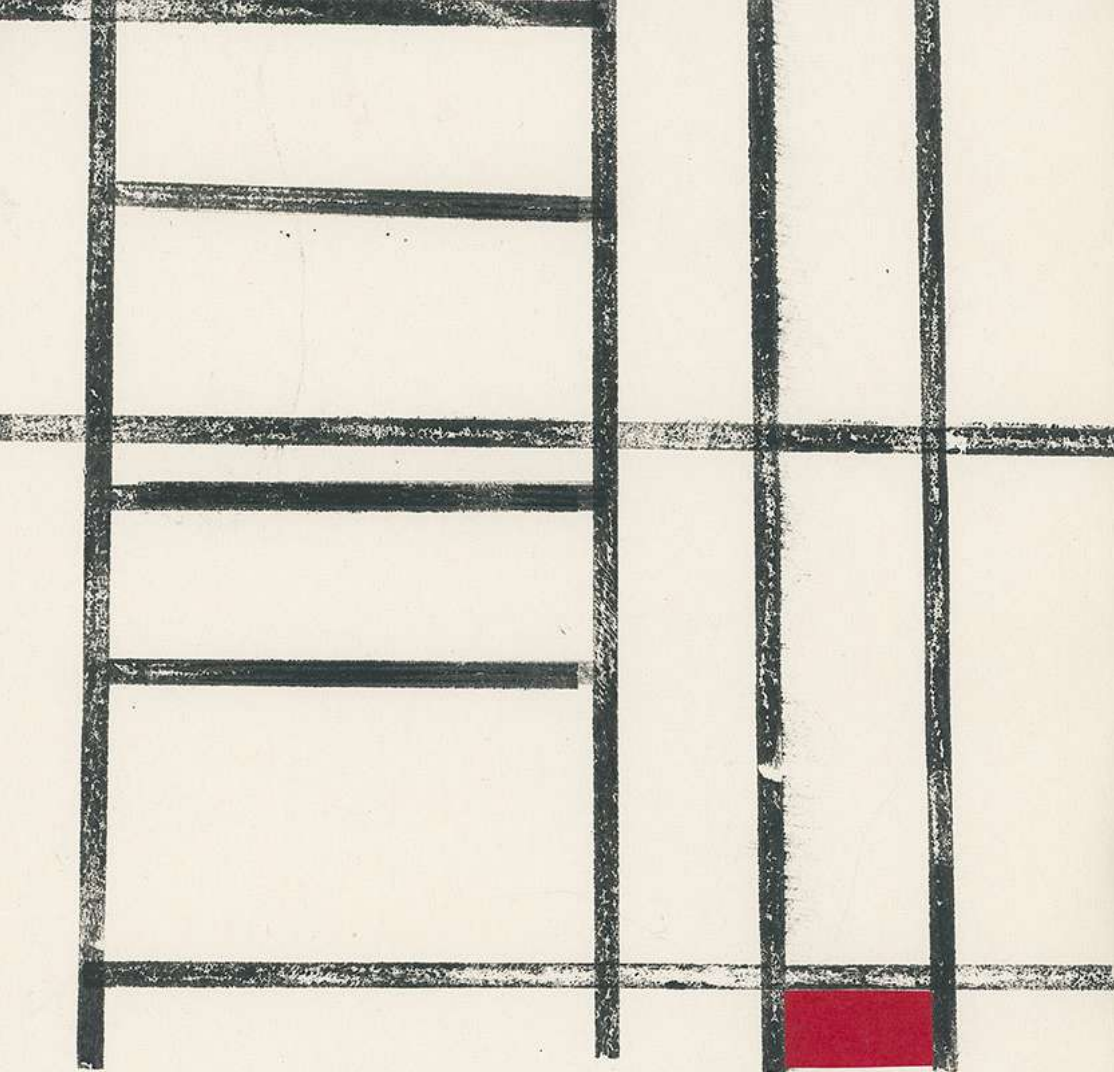

Centralni hol zgrade ritmiziran je stupovima obloženima crnim, ugrađenim mramorom. U bikromiji crnog i bijelog, horizontalne, crne grede stubišta ostvaruju dojam prozračne otvorenosti na krajevima hola.

Slobodnom postavom stubišta prostori su i vertikalno spojeni, te se prelijevaju jedan u drugi formirajući kontinuirani prostor.

MONDRIAN

Uz staklenu stijenu centralnog hola smješteni su geometrizirani kubusi naslonjaca u crnoj boji, uz nekoliko jarko crvenih primjeraka. Takav koloristički akcent pripada estetskom ožracju neoplasticizma i mondrianovskoj misli o samostalnosti boje.

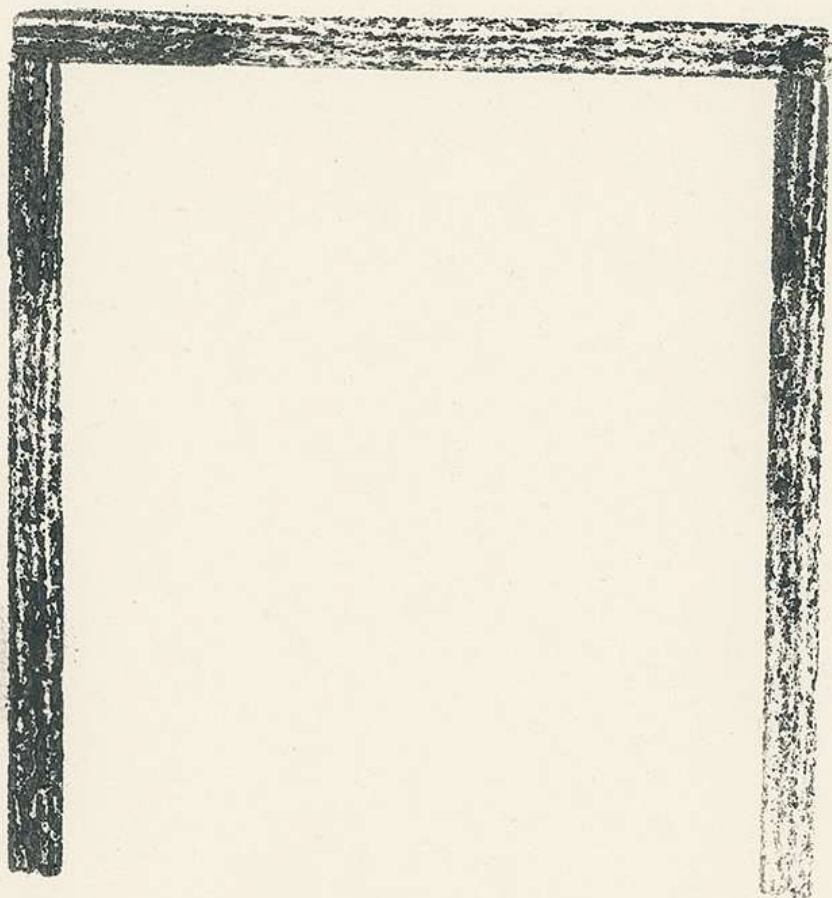
Jean (Hans) Arp (1886.–1966.) francuski kipar, slikar i pjesnik, jedan je od najvažnijih pripadnika europske avangarde. 1920-ih godina stvarao je apstraktne kolaže od papira i drvne, bojane reljefe organskih oblika. Arpovi reljefi inspirirani su oblicima koje je pronalazio u prirodi.

Arp

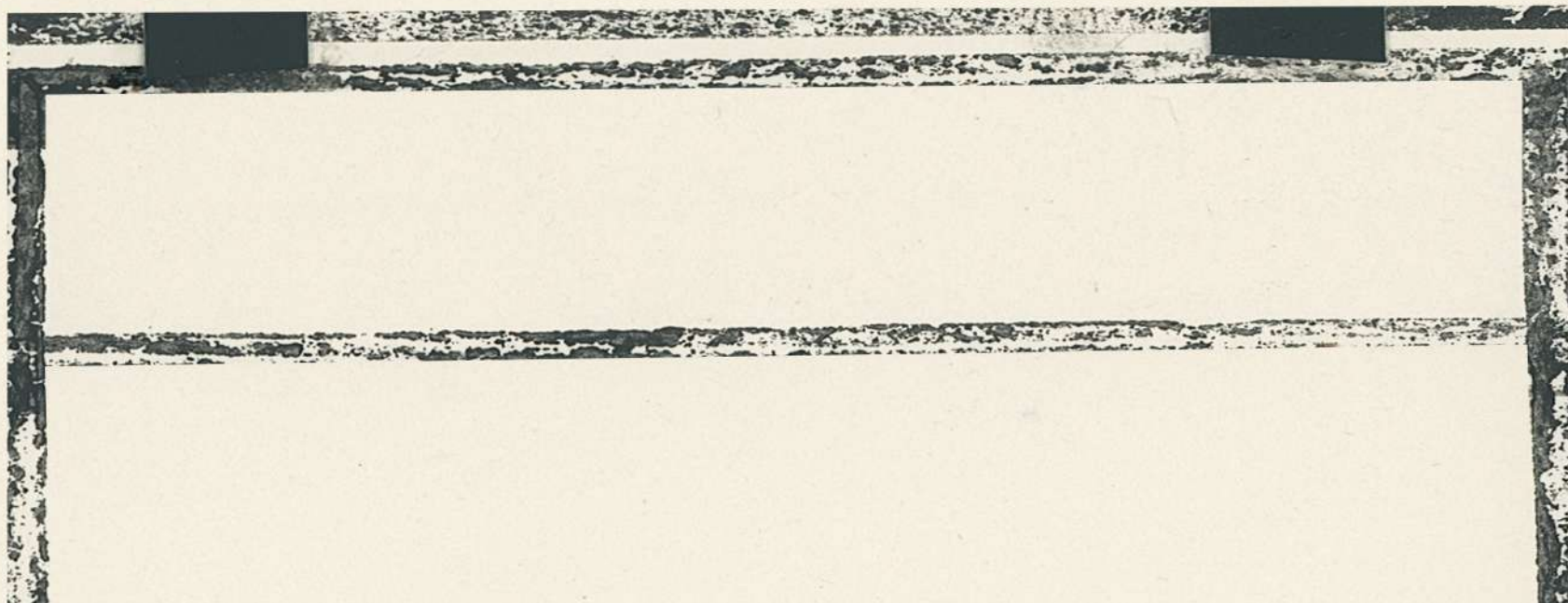
U interakciji vanjskog i unutrašnjeg prostora, svjetlost i zelenilo postaju dio interijera. Ideja prostornog kontinuiteta (space-time) ostvaruje modernitet zgrade zagrebačkog Radničkog sveučilišta kao primjera prostora bez rubova.

U Bernardijevom namještaju koji oblikuje za interijer Radničkog sveučilišta, skladno se suprotstavlja asketska, geometrijska jednostavnost noseće konstrukcije s oblicima sjedišta i oslona u organskom slogu.

Iznad noseće konstrukcije stolića, „lebdi“ staklena ploča, oslonjena na četiri držača. Staklo i željezo, kao dva različita materijala, nikada se ne spajaju – prema postulatima moderne tako se ostvaruje dojam lakoće, uzgona i dematerijalizacije.

A1 A4
A5 A3 A4
A5 A6 7
B2 B6 B1
B5 B10
D15 D2 AK6

Bernardijev naslonjač A4 noseće konstrukcije od bukova drva, te sjedišta i oslona ovalnih oblika izvedenih u crno bojenoj koži, proizveden je u ograničenom broju od 100 primjeraka za Radničko sveučilište, od čega je 12 bilo namijenjeno čitaonici.

Udobni, duboki A4 naslonjači
smješteni su oko velikog,
okruglog stola čitaonice kao
mjesto koncentracije.

IMPRESSUM:

Danijel Srdarev
BERNARDI ZA DJECU

Ilustracije: Danijel Srdarev
Dizajn: Danijel Srdarev
Autor koncepta: Danijel Srdarev
Konzultantica: dr.sc. Iva Ceraj
Fotografije: Željko Krčadinac, Krešimir Tadić

Popis digitalnih preslika i arhivski izvori:

Str. 8:

Radovan Nikšić
Radničko sveučilište Moša Pijade u Zagrebu, 1961.
Pogled na centralni foyer zgrade s namještajem Bernarda Bernardija
(snimio: Željko Krčadinac)
Fotoarhiv Knjižnice Pučkog otvorenog učilišta Zagreb

Str. 9.

Radovan Nikšić
Radničko sveučilište Moša Pijade u Zagrebu,
1961.Pogled na centralni foyer zgrade (snimio: Krešimir Tadić)
Hrvatski muzej arhitekture HAZU: Osobni arhivski fond Radovan Nikšić

Str. 11.

Radovan Nikšić
Radničko sveučilište Moša Pijade u Zagrebu
Tlocrt prizemlja (natječajni projekt:
1955.–1956.; koautor Ninoslav Kučan) Hrvatski muzej arhitekture HAZU:
Osobni arhivski fond Radovan Nikšić

Str. 14.

Bernardo Bernardi
Sistem namještaja za Radničko sveučilište Moša Pijade u Zagrebu, 1961.
Naslonjač „A4“ od bukova drva i crno bojene kože (snimio: Željko Krčadinac)
Hrvatski muzej arhitekture HAZU: Osobni arhivski fond Bernardo Bernardi

Str. 15.

Bernardo Bernardi
Sistem namještaja za Radničko sveučilište Moša Pijade u Zagrebu, 1961.
Oprema čitaonice u prizemlju – okrugli stol s naslonjačima „A4“
(snimio: Željko Krčadinac) Hrvatski muzej arhitekture HAZU:
Osobni arhivski fond Bernardo Bernardi

Godina: Zagreb, 2021.

Platforma: ARHITEKTURA ZA DJECU www.arhitekturazadjecu.com

Projekt je realiziran u suradnji s Ministarstvom kulture i medija Republike Hrvatske